

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Principia Juris Canonici : Ex Libro ... Decretalium Gregorii
IX. Pontificis M / Antehac In Alma & Archi-Episcopali
Benedictina Universitate Salisburgensi**

König, Robert

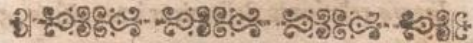
Salisburgi, 1725

VD18 80460518

30. De Confirmatione utili, & inutili.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61781](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61781)

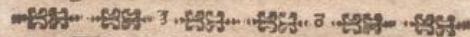
mittitur. *c. licet de Offic. Deleg.* Haunold. *rom. §. de l. & l. tr. 4. c. 7. n. 1258.* Caeterum usus relationum olim frequens fuerat, sed Justinianus deinde sustulit. *Novell. 125. c. 1.* & hodie quoque à foro Canonico pene recessit: quia ex praxi deprehensum, lites hac occasione sufflaminari.

TITULUS XXIX.

De Clericis Peregrinantibus.

Sicut, qui appellat ad S. Pontificem, eximit se à Jurisdictione Judicis à quo, ita & qui Romam peregrinationis ergo iter instituit, intelligitur ipsò factò ad S. Pontificem appellare, ideòque sicut pendente appellatione nihil est innovandum, ita nihil est immutandum circa res ejus, qui Romam profectus est. *c. un. h. t. & ibid.* P. Engl. cum aliis.

TITULUS XXX.

De confirmatione utili, vel inutili.

SUMMARIA.

1. Confirmationis homonymia. 2. Definitio. 3. Et divisio.
4. Confirmatio pertinet ad Superiorem.
5. Actus confirmandus debet esse validus.
6. Confirmationis forma. 7. Finis. 8. Et ejusdem effectus.

Solet Judex superior frequenter sententiam Judicis, à quo appellatum est, confirmare, tanquam legitimè pronuntiatam; atque ideo hic *Titulus* subnectitur.

§. I.

1. Confirmatio in jure multifariam sumitur. Modò pro approbatione, aut renovatione; ut in *c. 1. de Locato.* modò pro titulo beneficii, quo electus confirmatur; ut in

c. 3. de Elect. modò pro Sacramento Confirmationis; ut in *c. quanto de Consuet.* Propriè verò, & strictè accipitur, prout importat actum Superioris per viam legis, si ve per aliam dispositionem corroborantis ea, quæ ab inferioribus geruntur, si ve in, si ve extra judicium. In quo sensu.

§. II.

Definitur confirmatio, quòd sit juris priùs quæsitì corroboratio per legitimum Superiorem facta. Colligitur ex *c. inter dilectos §. ceterum de Fide Instrum.*

§. III.

Dividitur confirmatio in utilem, & inutilem. Utilis dicitur illa, quæ valet & jus tribuit illi, cujus negotium est confirmatum. *c. penult. h. t.* Inutilis verò est illa, quæ non valet, sed continet aliquod vitium, puta subreptionis, vel obreptionis, cujus exemplum exstat in *c. ult. Ut lite pendente.*

§. IV.

Causa efficiens confirmationis est superior confirmans: ex sua quippe natura petit confirmatio, ut à Superiore fiat: neque ab inferiore fieri potest. *c. inferior dist. 21. c. inferior. de Majorit. & obed.* neque ab æquali, cum par in parem non habeat imperium. *l. 4. ff. de Recept. qui arbitr.* Non obstat *c. studuisti. de Offic. delegati.* ubi Legatus confirmat sententiam delegati, qui tamen major est Legato per *c. sanè Eod.* Et *c. 1. de Treuga & pace.* ubi Episcopus confirmat sententiã alterius Episcopi: nam utrumque *cap.* accipiendum est confirmatione improprie dicta, id est, pro approbatione.

§. V.

Materia, seu objectum confirmationis est actus validus, ex quo jus quæsitum jam est. *d. c. inter de Fide Instrum. c. illa Ne sede vac.* actus invalidi non datur confirmatio. *c. 2. & 14. de Elect. c. cum super de Causa possess. & propr. c. cum dilecta h. t. &* arg.

arg. c. *audum* 31. de Decimis. ubi cum Rex Ungariæ decimas Hospitali donasset, & Clemens Pontifex confirmasset, statuitur esse: quia cum laici decimas obtinere, & per consequens donare nequeant, ideo illa donatio fuerat invalida, & consequenter incapax confirmationis. Nec contrarium evincunt textus in l. 38. cum seq. ff. de adopt. l. 1. 2. & 3. C. de Confirm. tut. c. 5. de Elect. quibus supponitur, actus à principio nullos posse confirmari, debent enim intelligi de confirmatione improprie dicta, quæ potius est nova concessio.

§. VI.

6 Forma confirmationis posita est in modo confirmandi, qui duplex: I. enim confirmatio fieri potest in forma communi, seu ordinaria, quando scilicet Superior nullâ precedente exactâ causâ cognitione actum ab inferiore gestum confirmat in eo statu, in quo ante fuit, juxta c. *examinata* h. t. II. fieri potest confirmatio, in forma speciali, seu ex certa scientia, nempe quando Superior actum gestum pensatis circumstantiis, & expensis omnibus qualitatibus confirmat. c. 2. & 8. de Transact. Censetur autem omnis confirmatio facta in forma communi, & ordinaria; nisi eidem apponatur aliqua nota specialis, quæ indicet,

eam factam fuisse in forma speciali; qualis nota est, si totus tenor dispositionis, vel actus, qui confirmatur, specificè inseratur in ipsa confirmatione; aut saltem illa clausula: *ex certa scientia*, vel alia æquipollens, v. g. *ex plenitudine potestatis*: vel *non obstante quacunque lege aut consuetudine in contrarium &c.* apponatur. c. 8. h. t. Clem. un. de Probat.

§. VII.

Finis confirmationis est, ut actui gesto robor, firmitatem, & auctoritatem conciliet.

§. VIII.

Effectus confirmationis alius est, si facta sit in forma communi, alius si facta sit in forma speciali. Confirmatio facta in forma communi nullum novum jus, vel valorem actui confirmato tribuit, sed ejusdem actus naturam sequitur, & jus vetus confirmat. c. 1. & 2. h. t. Unde non innovat actum, seu de novo validum facit, si prius erat invalidus. Confirmatio autem facta in forma speciali novum jus tribuit actui, hunc, si nullus sit, firmum reddit, & validum, atque omnem ejus defectum supplet, modò à confirmante suppleri possit. c. 1. & ibi Gloss. de Transact. Unde hæc non est proprie confirmatio, sed dispensatio, gratia, seu privilegium.

SOLI DEO

Qui diligit judicium & justitiam
Honor & Gloria.

Qpp 2

In-